

[Dohrmann]

kan glemme alle sine politiske fiksfakserier og stå herop og sige, hvad der er galt, så ville jeg være taknemlig.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

En kort bemærkning til hr. Duetoft, men vi skal til at slutte de korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Tak til formanden.

Jeg vil gerne sige til hr. Dohrmann, at det kan da godt være, der kan findes enkelte eksempler på, at det er anderledes, men det ændrer stadig væk intet ved, at der er 60 mio. kr. i skattelettelser i dette forslag. Det forsøger hr. Dohrmann at bortforklare den ene gang efter den anden, og det er ikke rigtigt. Vi har ikke sagt, der skal ske skattelettelser for alle på én gang; der er kun ét parti i dette Folketing, der lover det.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Når jeg bad om en kort bemærkning, så var det, fordi hr. Duetofts taletid åbenbart var sluppet op, og fordi jeg gerne vil prøve at stille regnestykket op for hr. Dohrmann.

Når man sænker afgifter, som med det nuværende forbrug vil gå ned med 255 mio. kr., og hæver afgifter, som med det nuværende forbrug vil gå op med 205 mio. kr., så er det altså netto en afgiftsnedsettelse på 50 mio. kr. Det eneste, der kan ændre på det, er, hvis forbrugerne lige pludselig kraftigt ændrer adfærd og giver sig til at bruge los af det, som vi har hævet afgifterne på, og giver sig til at spare på det, som vi har sænket afgifterne på. Så vil jeg nok sige, at så er det sandt for dyden en mislykket politik, og så er det ikke noget, der har virket efter hensigten – det skal vi vistnok alle sammen gerne medgive hr. Dohrmann bagefter – men sådan tror jeg ikke forbrugerne opfører sig.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Skatte- og Afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 236:

Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.
Af indenrigsministeren (Thor Pedersen).
(Fremsat 26/4 89).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Tove Niemann (FP):

Retningslinierne, som indenrigsministeren følger ved udformningen af lovforslagene om indfødsrets meddelelse, bør strammes gevaldigt op. Jeg kan forstå, at Fremskridtspartiet nu kan regne med fuld støtte fra Centrum-Demokraterne i disse synspunkter, og det gør jeg efter at have læst Centrum-Demokraternes ordførers, fru Lis Noer Holmbergs, indlæg i Jyllands-Posten, hvor hun skriver, at hun ikke vil ryste på hånden i forbindelse med en opstramning af loven.

I Indfødsretsudvalget er det blevet lovet, at der allerede i denne samling skulle komme nogle ændringer, men de er ikke kommet endnu. Jeg vil benytte lejligheden til at spørge, hvornår disse ændringer kommer.

Den ændring, der vedrører det dobbelte statsborgerskab for personer fra Tyrkiet, må jeg i første omgang mene lød som en skærpelse. Hvis man forestiller sig, at en person med dobbelt statsborgerskab, altså dansk og tyrkisk, begår en forbrydelse i et andet land, er der større mulighed for, at dette lands myndigheder sender vedkommende tilbage til det land, hvor hun eller han oprindeligt kom fra, end til Danmark.

Fremskridtspartiet har stillet nogle spørgsmål til udvalget. Hvis svarene medfører, at vi ønsker at udelukke nogle personer og ikke kan få flertal for det, stemmer vi imod lovforslag nr. L 236 ved tredjebehandling.

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Jeg vil gerne sige til fru Tove Niemann, at vi i

[Indenrigsministeren]

Indenrigsministeriet optager personer på et lovforslag om indfødsret efter de retningslinier, der er aftalt i samarbejde mellem ministeriet og Indfødsretsudvalget.

Det er rigtigt, at vi i ministeriet vurderer forskellige muligheder for en begrænset opstramning af reglerne, men jeg kan ikke love, hvornår de politiske drøftelser er afsluttet, så der bliver mulighed for nye regler godkendt af Indfødsretsudvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Indfødsretsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 229:

Forslag til lov om ændring af lov om Københavns Kommunes styrelse. (Bydelsråd).

Af Agerschou (SF) m.fl.
(Fremsat 12/4 89).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Indenrigsministeren (Thor Pedersen):**

Lovforslagets formål er at skabe mulighed for bydelsråd i Københavns Kommune. Samme formål havde et lovforslag fra Socialistisk Folkeparti i sidste folketingssamling, som et flertal i Folketinget var imod.

Dette lovforslag er langt mindre konkret i sit indhold. Efter forslaget kan Borgerrepræsentationen vedtage et regulativ, der stadfæstes af indenrigsministeren. I regulativet kan optages bestemmelser om oprettelse af bydelsråd, deres valgmode og funktioner. Forslaget er i sin ordlyd identisk med en bestemmelse i forslaget til den nugældende københavnske styrelseslov fra 1977. Det var dengang tanken, at bydelsrådene alene skulle have en ytrings- og forslagsret.

Det fremgår ikke klart af Socialistisk Folkepartis lovforslag, om bydelsrådene skal have samme beføjelser, eller om de også skal tildeles en egentlig beslutningskompetence. Et flertal i Folketinget forkastede dengang forslaget om bydelsråd efter indstilling fra et flertal i Kommunaludvalget. En af begrundelserne var, at man ikke mente, at forslaget om bydelsråd ville stå mål med de nærdemokratiske forventninger, borgerne måtte have.

Hvis bydelsrådene skal have en egentlig beslutningskompetence og kompetence til fordeling af ressourcer til forskellige grupper af borgere, vil bydelsråd uden skatteudskrivningsret bryde det grundlæggende princip i dansk kommunestyre om sammenhæng mellem kompetence og økonomisk ansvar. Uden denne sammenhæng kan medlemmerne af bydelsrådene reelt ikke blive stillet til ansvar for de økonomiske konsekvenser af de beslutninger, der træffes i bydelsrådene.

En manglende sammenhæng mellem kompetence og økonomisk ansvar vil gøre det endnu vanskeligere at styre Københavns Kommunes samlede økonomi effektivt, og en effektiv økonomisk styring er netop, hvad Københavns Kommune har brug for. Hvis bydelsråd alene skal have en forslags- eller ytringsret, kan man bruge de allerede eksisterende lokalråd. Når dette er sagt, vil jeg gerne medgive forslagsstillerne, at meget i Københavns Kommune er præget af centralisme og unødigt bureaukrati, og at opgaveløsningen kan komme langt tættere på brugerne og borgerne.

Men det er der allerede muligheder for i den eksisterende lovgivning. Der er i dag mange steder i landet gennemført en decentralisering, hvor kompetence og ansvar er udlagt til brugergrupper, institutioner, skoler, idrætsforeninger, plejehjem m.v., og der arbejdes fortsat med mange nye måder at udlægge kompetence og ansvar på. Kommunerne tildeler bl.a. institutioner en beløbsramme, der omfatter hele institutionens budget. Den enkelte institution, og det vil sige brugerne, kan så frit prioritere og bestemme de tildelte ressourcers fulde anvendelse.

Efter regeringens opfattelse er det ønskeligt og nødvendigt med yderligere decentralisering. Der opnås ad denne vej bedre løsninger, fordi løsningerne bliver tilpasset de lokale forhold. Der opnås også samtidig en langt bedre udnyt-